

Một chiều xuân cùng một người Thầy

08:06 13/02/2026

Những ngày cuối năm, không khí xuân rộn ràng và lan tỏa về khắp phố phường Đà Nẵng, lòng cảm thấy hân hoan, những người con đã tìm về quê hương, cội nguồn để một mùa xuân bên gia đình, bằng hữu.

Thầy Huỳnh Nhứt

Tôi gặp Thầy Huỳnh Nhứt vào buổi chiều cuối năm bên góc phố, khi nắng đã tắt dần trên những ngọn cây bàng già, bờ hồ Hàm Nghi (xưa kia là bàu Thạc Gián). Mặt hồ lặng yên như giữ hộ thời gian, và góc phố bỗng trở nên trầm mặc lạ thường, giữa khoảnh khắc chầm chậm ấy. Sau những lời thăm hỏi thế sự vu vơ, tôi say sưa lắng nghe Thầy kể lại những kỷ niệm của một thời bực giảng, một

thời tuổi trẻ dần thân, với giọng nói khi trầm khi bổng như đưa tôi ngược dòng năm tháng xa xưa... Câu chuyện cũ của Thầy không chỉ là hồi ức, mà là kết tinh của một đời tận hiến - nơi lý tưởng, tri thức và nhân cách đã hòa làm một. Những phút giây này, tôi chợt hiểu, có những người dù đã rời phần trắng, bảng đen, nhưng ngọn lửa của một nhà giáo hết lòng vì thế hệ trẻ thì chưa bao giờ nguội tắt...

Nhớ lại vào những thập niên 70 của thế kỷ trước, một thời đất nước còn chìm trong chiến tranh loạn lạc, tại Sài Gòn, Thầy Huỳnh Nhứt tham gia cùng nhóm học sinh, sinh viên trí thức bên cạnh các lớp đàn anh như: Huỳnh Tấn Mẫm, Lê Quang Vịnh... kiên cường, không mệt mỏi xuống đường tranh đấu đòi quyền độc lập, tự do để mong cầu thống nhất đất nước ... Ngay sau những ngày đầu 30/4/1975, Thầy đã theo chân thanh niên xung phong đi khắp các nông trường ra biên giới, không ngại gian lao với nắng gió, với muỗi, sốt rét để góp phần tham gia xây dựng, tái thiết đất nước sau chiến tranh, rồi mới trở lại giảng đường.

Tốt nghiệp Đại học Sư phạm năm 1979, Thầy Huỳnh Nhứt về lại Đà Nẵng, về lại trường Phan Chu Trinh, ngôi trường xưa mà nơi đây Thầy đã từng ngồi học với biết bao kỷ niệm vui buồn của tuổi học trò với hàng cây phượng đỏ trong sân trường, Thầy về lại đây ký ức tràn về, nhớ cái nhiệt huyết của tuổi trẻ một thời hoa lửa ấy không mất đi mà lại được chuyển hóa vào bảng đen, phấn trắng làm nên một người thầy đầy tâm huyết... Năm 2000, Thầy được phân công về làm Hiệu phó trường chuyên Lê Quý Đôn Đà Nẵng, một cái nôi của trung tâm đào tạo nhân tài, học sinh được sàng lọc khá khắt khe... Bản thân tôi cũng có đứa con gái vinh dự được thi tuyển vào ngôi trường này, từng có thời gian được học tập và được sự đào luyện, dìu dắt của các thầy, cô, trong đó, có Thầy Huỳnh Nhứt và hôm nay cháu cũng đã trở thành bác sĩ... Chính cháu đến nay, vẫn thường nhắc về Thầy cùng với đội ngũ giáo viên giàu tri thức, tâm huyết và kinh nghiệm của nhà trường đã dìu dắt các em trở thành nhân tài cho đất nước với hàng ngàn em đạt danh hiệu học sinh giỏi cấp quốc gia, hàng chục giải Olympic quốc tế, có nhiều học sinh đỗ đại học ở các trường đại học danh tiếng nước ngoài, có nhiều em trở thành bác sĩ, giáo sư tiến sĩ đầu ngành khoa học trên trường quốc tế...

Hơn ba mươi năm phấn đấu làm thầy, mặc cho ngoài đời đầy mưa bán bon chen, chốn quan quyền đầy thế sự, đầy tham vọng... Thầy là tác giả của nhiều cuốn sách tham khảo, được NXB Đại học Quốc gia và NXB Giáo dục ấn hành như: Bài tập Sinh học 11; Phương pháp giải bài tập Sinh học 12; Phương pháp và kỹ năng giải 1206 bài trắc nghiệm Sinh học tập 1, tập 2; Chuyên đề Sinh học 12 phần Quy luật Di truyền; Trả lời trắc nghiệm sinh học 12... Thầy đã dìu dắt

bao thế hệ học trò ưu tú, góp phần bồi đắp nguồn nhân lực tinh hoa cho đất nước, chắp cánh cho tài năng trẻ bay xa... Đặc biệt, tại ngôi trường danh tiếng Lê Quý Đôn, Thầy thường được nhắc đến như một nhà giáo điển hình, vững vàng trước những đổi thay, giữ lòng nghiêm cẩn trong học thuật, mẫu mực trong cách sống. Ngoài Bằng khen của Thủ tướng Chính phủ và nhiều giấy khen từ các cấp, năm 2008, Thầy đã được Nhà nước tôn vinh là Nhà giáo ưu tú. Đó là sự ghi nhận đúng nghĩa của một quá trình cống hiến lớn lao của Thầy Huỳnh Nhứt với “sự nghiệp trồng người”...

Trong tiết trời se lạnh, nắng nhẹ của một TP. biển Đà Nẵng chiều cuối năm bên bờ hồ yên ả, thi thoảng những cơn gió nhẹ thổi qua trên những vòm cây, tôi thật hạnh phúc được Thầy Huỳnh Nhứt dành thời gian quý báu để ngồi trong quán nhỏ chia sẻ chuyện đời, chuyện nhân tình thế thái, chuyện buồn vui năm, tháng thăng trầm... Trong tôi lại dâng lên một niềm biết ơn về ngôi trường Chuyên Lê Quý Đôn và người Thầy đang hiện hữu bên tôi, đã dìu dắt con gái tôi những bước đi đầu đời có đôi phần thành đạt nhất định. Một buổi chiều tiết trời lập xuân se lạnh nhưng tôi nghe lòng mình thật ấm áp...

Trần Duy Dũng